

**ORDONANȚĂ nr. 21 /1992
privind protecția consumatorilor*)**

Notă

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 476/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.018 din 21 decembrie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanță Guvernului nr. 21/1992 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994 și a mai fost modificată și completată prin:

- Legea nr. 178/1998 pentru modificarea art. 47 din Ordonanță Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 13 octombrie 1998.
- Ordonanță Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 2 februarie 2002.
- Hotărârea Guvernului nr. 752/2001 privind majorarea valorii amenzilor contravenționale prevăzute la art. 46 și 46 1 din Ordonanță Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 471 din 17 august 2001.
- Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 146/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 19 noiembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 322/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 12 iunie 2002.
- Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 84/2002 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 26 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 34 din 22 ianuarie 2003.
- Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 18 noiembrie 2003.
- Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 22 iunie 2004.
- Legea nr. 363/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor în vederea respectării angajamentelor asumate de România pentru aderarea la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Emitent: **GUVERNUL ROMÂNIEI**

Publicată în : **MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 28 martie 2007**

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici incorecte, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

modificat prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca operatorul economic să informeze cumpărătorul despre această.

Articolul 2

În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege prin:

1. calitate - ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;

2. consumator - orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale;

modificat prin PCT 1. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

3. operator economic - persoană fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;

4. producător:

a) operatorul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;

b) operatorul economic care fabrică materie primă;

c) operatorul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;

d) operatorul economic care recondiționează produsul;

e) operatorul economic sau distribuitorul care prin activitatea să modifică caracteristicile produsului;

f) reprezentantul înregistrat în România al unui operator economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;

g)operatorul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerii;

h)distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;

i)distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoană prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;

5. distribuitor - operatorul economic din lanțul de distribuție;

6. vânzător - distribuitorul care oferă produsul consumatorului;

7. prestator - operatorul economic care furnizează servicii;

8. produs - bun material a cărui destinație finală este consumul sau utilizarea individuală ori colectivă; sînt considerate produse energia electrică, energia termică, apa și gazele livrate pentru consumul individual;

9. produs sigur - produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținînd seama de întrebuițarea acestuia; riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

a)caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;

b)efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;

c)modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;

d)categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;

10. produs periculos - produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;

11. produs cu defecte - produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorului, producînd pagube acestuia;

12. pagubă - prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se consideră pagubă deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decît produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului privat și să fi fost folosit de persoană prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 200 lei;

13. produs de folosință îndelungată - produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;
14. serviciu - activitatea, alta decît cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;
15. declarație de conformitate - declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;
16. clauză abuzivă - o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;
17. termen de garanție - limita de timp, care curge de la data dobîndirii produsului sau serviciului, pînă la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala să, dacă deficiențele nu sînt imputabile consumatorului;
18. termen de valabilitate/data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare - limita de timp/data stabilită de producător pînă la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;
modificat prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României
- 18¹. data-limită de consum pentru produsele alimentare - limita de timp/data stabilită de producător pînă la care produsele care din punct de vedere microbiologic au un grad ridicat de perisabilitate și sînt susceptibile ca după un timp scurt să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;
introdus prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României
19. data durabilității minime - data stabilită de producător pînă la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minime nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;
20. durata medie de utilizare - intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;
21. viciu ascuns - deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;

22. practici comerciale abuzive și/sau incorecte - orice acțiune, inacțiune, conduită, demers sau comunicare comercială, inclusiv publicitate, din partea unui operator economic în relație directă cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs sau serviciu, care aduce atingere în mod direct intereselor consumatorilor;

23. punere pe piață - acțiunea de a face disponibil pentru primă dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării.

modificat prin PCT 1. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

24. costul total al creditului pentru consumator - toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sînt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sînt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;

25. valoarea totală plătită de consumator - suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;

26. valoarea totală a creditului - plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit;

27. imobil - construcția și/sau terenul pe care se află sau urmează să se ridice o construcție, care fac obiectul unui contract de vânzare-cumpărare;

28. intermediere imobiliară - activitate de mijlocire a tranzacțiilor de vânzare-cumpărare sau de închiriere a imobilelor;

29. servicii imobiliare - una sau mai multe dintre următoarele activități:

- promovarea în vederea vânzării, cumpărării sau închirierii de imobile;

- consultanță în vederea vânzării, cumpărării sau închirierii de imobile;

- intermedierea imobiliară;

- administrarea imobilelor;

30. agenție imobiliară - operator economic, furnizor de servicii imobiliare, care acționează în numele și în interesul unor terți.

introdus prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 3

Principalele drepturi ale consumatorilor sînt:

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;

b)de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;

c)de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;

d)de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;

e)de a se organiza în asociații de consumatori, în scopul apărării intereselor lor.
modificat prin PCT 2. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Capitolul II Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Articolul 4

(1)Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

(2)Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute.

Articolul 5

(1) Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare sau al datei-limită de consum pentru produsele alimentare/datei durabilității minimale stabilite de producător.

(2) Se interzice modificarea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau a datei-limită de consum/datei durabilității minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau, după caz, în documentele însoțitoare.

modificat prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 6

(1)Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

a)fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;

b)furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.

(2) Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sînt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Articolul 7

Operatorii economici sînt obligați:

a) producătorii:

– să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulat al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;

abrogat PCT 3. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

– să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;

– să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;

– să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață și/sau de la consumatori produsele la care organele abilitate ori specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea, securitatea ori interesul economic al consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

modificat prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

– să asigure, atît pe durata de fabricație, cît și după scoaterea din programul de fabricație, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vînzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată;

– să folosească în activitatea de producție și depozitare spații corespunzătoare.

introdus prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

b) distribuitorii:

– să se asigure că produsele oferite spre comercializare sînt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;

– să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

– să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

– să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă această constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

– să asigure condițiile tehnice stabilite de producător pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii produselor;

c)prestatorii de servicii:

– să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

– să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

– să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

- să asigure, la prestarea serviciilor nealimentare, condiții igienice, condițiile stabilite de producător, de actele normative în vigoare, precum și cele specifice desfășurării activității;

modificat prin ART II Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

modificat prin PCT 4. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

– să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.

abrogat PCT 5. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Capitolul III Protecția intereselor economice ale consumatorilor

Articolul 8

Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 9

Operatorii economici sînt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.

Articolul 9¹

(1) În cazul serviciilor financiare, consumatorul are dreptul de a fi informat în mod corect, încă din faza precontractuală, asupra tuturor condițiilor contractuale.

(2) La solicitarea unei oferte de credit, furnizorul de servicii financiare are obligația de a oferi gratuit consumatorului, pe hîrtie sau pe alt suport durabil, un grafic de rambursare ori alt document care să menționeze costurile totale ce vor fi suportate de consumator și un exemplar al proiectului contractului de credit.

Articolul 9²

(1) Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobînzii sau orice alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde următoarele informații standard, prin intermediul unui exemplu reprezentativ:

- a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;
- b) valoarea totală a creditului;
- c) dobânda anuală efectivă, conform prevederilor legale specifice;
- d) durata contractului de credit;
- e) valoarea totală plătită de consumator.

(2) În orice formă de publicitate, informațiile referitoare la costuri vor fi scrise vizibil și ușor de citit, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași mărime.

(3) În cazurile în care, pentru acordarea creditului, consumatorul este obligat să încheie un contract de asigurare, se va menționa acest lucru în publicitate.

Articolul 9³

În cadrul contractelor încheiate cu consumatorii, furnizorii de servicii financiare sînt obligați să respecte următoarele reguli:

- a) contractele vor fi redactate în scris, vizibil și ușor de citit, cu o mărime a fontului utilizat de minimum 10, pe hîrtie sau pe alt suport durabil, în cel puțin două exemplare, fiind remis cîte un exemplar original fiecărei părți. Culoarea de fond a hîrtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;
- b) dobînzile, precum și toate comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente acordării și derulării contractului, respectiv aferente unor servicii în privința cărora consumatorul nu dispune de libertate de alegere vor fi menționate în contract, fără a se face trimiteri la condiții generale de afaceri ale furnizorului de servicii financiare, lista de tarife și comisioane sau orice alt înscris;
- c) în situațiile în care există drept de rambursare anticipată, comisionul de rambursare anticipată a creditului se determină în strînsă legătură cu pierderile creditorului aferente rambursării anticipate și nu trebuie să constituie un obstacol disproporționat în exercitarea dreptului consumatorului de a rambursa anticipat creditul;
- d) în contractul de credit/depozit se vor menționa și costurile de administrare, de retragere numerar și/sau de depunere numerar aferente contului curent, care cad în sarcina consumatorului, dacă furnizorul de servicii financiare percepe astfel de comisioane. Costurilor aferente contului curent menționate mai sus nu le sînt aplicabile prevederile lit. e);

e) fără a prejudicia prevederile privind modificarea dobânzii, pe parcursul derulării contractului:

1. se interzice majorarea comisioanelor, taxelor, tarifelor, spezelor bancare sau a oricăror altor costuri menționate în contract;

2. se interzice introducerea și perceperea de noi taxe, comisioane, tarife, speze bancare sau orice alte costuri care nu au fost menționate în contract;

f) în contract se va menționa tipul de dobândă, variabilă și/sau fixă, iar dacă dobânda este fixă numai pentru o anumită perioadă, această va fi precizată cu exactitate;

g) în contractele de credit cu dobândă variabilă se vor aplica următoarele reguli:

1. variația ratei dobânzii trebuie să fie independentă de voința furnizorului de servicii financiare, raportată la fluctuațiile unor indici de referință verificabili, menționați în contract, sau la modificările legislative care impun acest lucru;

2. dobânda poate varia în funcție de dobândă de referință a furnizorului de servicii financiare, cu condiția ca această să fie unică pentru toate produsele financiare destinate persoanelor fizice ale operatorului economic respectiv și să nu fie majorată peste un anumit nivel, stabilit prin contract;

3. formula după care se calculează variația dobânzii trebuie indicată în mod expres în contract, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia;

h) sînt interzise clauzele contractuale care dau dreptul furnizorului de servicii financiare să modifice unilateral clauzele contractuale fără încheierea unui act adițional, acceptat de consumator;

i) orice notificare cu privire la modificarea conținutului clauzelor contractuale referitoare la costuri va fi transmisă consumatorilor cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea acesteia în vigoare. Consumatorul are la dispoziție un termen de 15 zile de la primirea notificării pentru a comunica opțiunea sa de acceptare sau de neacceptare a noilor condiții. Neprimirea unui răspuns din partea consumatorului în termenul menționat anterior nu este considerată acceptare tacită;

j) pentru orice modificare a nivelului costurilor creditului, conform condițiilor contractuale, furnizorul de servicii financiare este obligat să notifice consumatorul, în funcție de opțiunea scrisă a acestuia, exprimată în contract, prin una sau mai multe metode: scrisoare recomandată, e-mail, sms, și va pune la dispoziția acestuia un nou grafic de rambursare;

k) furnizorul de servicii financiare va lua toate măsurile necesare pentru a efectua repararea în termen de maximum 15 zile a eventualelor prejudicii cauzate consumatorului prin nerespectarea obligațiilor asumate prin contract și va face dovada demersurilor întreprinse în acest sens;

l) contractul de credit va conține obligatoriu o prevedere prin care consumatorul să fie atenționat despre raportarea la Biroul de Credit, Centrala Riscurilor Bancare și/sau la alte structuri asemănătoare existente, în cazul în care acesta întârzie cu achitarea ratelor scadente, dacă există această obligație de raportare;

m) la încetarea contractului, inclusiv prin atingere la termen, reziliere sau denunțare unilaterală din partea consumatorului, furnizorul de servicii financiare va oferi gratuit consumatorului un document care să ateste faptul că au fost stinse toate obligațiile dintre părți. Totodată, se vor închide și conturile aferente serviciului financiar de bază furnizat, fără a fi necesară depunerea unei alte cereri de către consumator și fără plata unor costuri suplimentare. Contul nu va fi închis în situația în care acesta este poprit sau indisponibilizat, conform legii, pentru îndeplinirea de către consumator a unor obligații asumate față de furnizorul de servicii financiare însuși sau față de terți.

Articolul 9⁴

În cazul serviciilor de intermediere imobiliară, consumatorul va fi informat în scris, corect, complet și precis, încă din faza precontractuală, cu privire la:

- a) prețurile practicate în piață pentru tipul de imobil ce urmează a face obiectul intermedierei imobiliare, conform informațiilor existente în baza de date a agenției imobiliare;
- b) deficiențe și alte inconveniente cunoscute de agenția imobiliară sau pe care în mod rezonabil putea să le cunoască, incluzând surse de zgomot, umezeală, poluare, miros, pericol de inundații sau surpări, organizarea în apropiere a unor manifestări populare periodice, istoricul terenului sau al clădirii, posibile dezavantaje ale vecinătăților;
- c) nivelul comisionului practicat de agenția imobiliară;
- d) situația juridică a imobilului;
- e) nivelul estimativ al costurilor ce urmează să fie suportate de consumator, pentru obținerea documentelor și întocmirea actelor necesare încheierii contractului.

Articolul 9⁵

Contractul de intermediere imobiliară va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) datele de identificare a părților;
- b) obiectul contractului/natura serviciului prestat;
- c) prețul solicitat de proprietar/pe care este dispus să îl plătească cumpărătorul;
- d) termenul de valabilitate al contractului;
- e) condițiile în care contractul poate fi denunțat unilateral;
- f) condițiile în care contractul poate fi reziliat;

- g) nivelul maxim al comisionului datorat de consumator agenției imobiliare pentru contractul ce urmează să se încheie;
- h) clauza de exclusivitate, în cazul în care această a fost acceptată de părți;
- i) precizarea situațiilor în care consumatorul datorează comision agenției imobiliare;
- j) drepturile și obligațiile părților;
- k) situațiile de forță majoră;
- l) data încheierii contractului.

Articolul 9⁶

Contractele de intermediere imobiliară în care consumatorul are calitatea de potențial cumpărător vor conține, în plus față de cele prevăzute la art. 94, următoarele elemente:

1. caracteristicile generale ale imobilului, care pot influența decizia de cumpărare, incluzând nivelul de finisare, dimensiuni, vechime și poziționarea față de punctele cardinale;
2. tarifele pentru serviciile prestate.

Articolul 9⁷

O tranzacție imobiliară se consideră încheiată în momentul în care vânzătorul și cumpărătorul au semnat actul de vânzare-cumpărare.

Articolul 9⁸

Contractul de intermediere imobiliară sau alte eventuale contracte accesorii încheiate între consumator și agenția imobiliară nu pot conține clauze penale care să oblige consumatorul care nu își îndeplinește angajamentele contractuale la plata unei sume mai mari decât onorariul pe care l-ar fi plătit în cazul încheierii tranzacției.

Articolul 9⁹

Agenția imobiliară nu poate solicita din partea consumatorului plata comisionului în oricare dintre următoarele situații:

- a) când între consumator și agenția imobiliară nu este încheiat un contract de intermediere;
- b) când contractul de vânzare-cumpărare/închiriere nu s-a încheiat;

c) cînd contractul nu are stipulată clauza de exclusivitate, iar tranzacția s-a realizat fără participarea agenției imobiliare.

Articolul 9¹⁰

Nu se permite plata în avans a comisionului, parțială sau totală, decît cu acordul scris al consumatorului și cu precizarea situațiilor în care agenția imobiliară este obligată să înapoieze consumatorului sumele primite în avans.

Articolul 9¹¹

În baza contractului de intermediere imobiliară dintre agenția imobiliară și cumpărător, agenția trebuie să asigure vizionarea imobilelor ce corespund preferințelor consumatorului, înainte de încheierea contractului de vânzare-cumpărare.
introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 10

Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sînt:

a) libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, indicarea exactă a prețurilor și tarifelor și, după caz, a condițiilor de garanție;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

c) de a fi exonerati de plata produselor și serviciilor care nu au fost solicitate, precum și de achitarea prețurilor, tarifelor, taxelor, comisioanelor, dobînzilor și penalităților care nu au fost stipulate inițial în contracte sau în alte documente aferente contractelor;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale;

e) de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți;

f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului, tarifului, taxelor, comisioanelor, dobînzilor, penalităților și a altor eventuale costuri stabilite inițial este posibilă numai cu acordul scris al consumatorului;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

g) de a sesiza asociațiile de consumatori și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și de a face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor;

modificat prin PCT 6. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

h) de a fi notificați în scris cu privire la orice modificare ca urmare a prevederilor contractuale referitoare la valoarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților sau oricăror altor costuri, cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea noilor valori;
modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

i) de a fi notificați cu 30 de zile înainte de data la care contractul se prelungește în mod automat pentru o perioadă de timp determinată sau nedeterminată, în vederea formulării în scris de către consumator a unei opțiuni de prelungire a valabilității acestuia.
modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 11

(1) Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.

(2) Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie lizibile și la vederea cumpărătorului.

Articolul 12

(1) Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor sau prestatorilor de servicii remedierea ori înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor/serviciilor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

(2) Vânzătorul sau prestatorul de servicii suportă toate cheltuielile legate de aceste deficiențe, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația cu acesta.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 13

(1) Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sînt imputabile consumatorului se face în termen de maximum 15 zile din momentul cînd operatorul economic a luat la cunoștință de deficiențele respective.

(2) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alin. (1) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 14

În cazul produselor și serviciilor alimentare, al produselor nealimentare pentru care producătorul stabilește termen de valabilitate/data de minimă durabilitate, care pot afecta viața sau sănătatea consumatorilor ori care prezintă abateri de la caracteristicile prescrise sau declarate, vânzătorul/prestatorul de servicii este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască de îndată, să le refacă sau să restituie contravaloarea acestora.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 15

(1) Refacerea serviciului sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, restituirea contravalorii serviciului prestat se face imediat după constatarea neîncadrării acestuia în condițiile prescrise sau declarate de prestatorul de servicii, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.

(2) Restituirea contravalorii serviciului se face la valoarea stabilită în contract.

(3) Operatorul economic are aceleași obligații pentru serviciul refăcut ca și pentru serviciul prestat inițial.

(4) Persoanele împuternicite conform art. 54 să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta ordonanță vor stabili odată cu sancțiunea și măsuri de remediere sau, dacă acest lucru nu este posibil, înlocuirea ori restituirea contravalorii serviciilor, după caz.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 16

(1) Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

(2) Soluționarea solicitării plății unor prejudicii morale sau daune conexe remedierii ori a înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare cerute de consumatori sau de operatorii economici este de competența instanței judecătorești competente ori a organismului de mediere competent.

Articolul 17

În cadrul termenului de garanție, prestatorii de servicii asigură toate operațiunile necesare remedierii deficiențelor constatate la serviciile prestate sau înlocuirii produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Capitolul IV Informarea și educarea consumatorilor

Articolul 18

Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Articolul 19

Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu în mod vizibil, lizibil, ușor de înțeles, într-o formă care să nu permită ștergerea și să nu fie inscripționate în locuri obscure, să nu fie întrerupte prin desen sau imagini, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, contract, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natură acestuia.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 20

(1) Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate sau data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

modificat prin PCT 7. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

(2) Producătorii și importatorii din state care nu sînt membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social în elementele de identificare. Producătorii, ambalatorii sau distribuitorii din state membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social unde pot fi contactați.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.

(4) Vânzătorii și prestatorii de servicii trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful serviciului prestat, pe care îl suportă consumatorul, care să cuprindă toate costurile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată și toate costurile suplimentare, și să le ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice, după caz, care trebuie să însoțească produsul sau serviciul.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(5) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (5) biletele de avion sau alte bilete de transport internațional, documentele elaborate în baza unor acorduri internaționale pe care România le-a acceptat și le-a semnat, precum și voucherele turistice internaționale. introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(7) Operatorii economici de transport internațional care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sînt obligați să ofere în scris consumatorilor, în completare la biletul de transport, indiferent de forma de prezentare a acestuia, informații în limba română referitoare la: itinerar, program, durată, distanță, locul alocat în mijlocul de transport, condițiile generale de transport, precum și orice alte informații utile pentru consumatori, referitoare la serviciul respectiv. introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 21

Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate.

Articolul 22

Operatorii economici sînt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vîndute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sînt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Articolul 23

Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Articolul 24

Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sînt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Articolul 25

Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit.

Articolul 26

(1) Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Sînt obligatorii afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a codului unic de înregistrare la registrul comerțului, din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societății pentru care este autorizată să funcționeze, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.

(3) Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.

Capitolul V Organe ale administrației publice pentru protecția consumatorilor

Articolul 27

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Articolul 28

(1) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre această și alte organisme competențe în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.

(2) Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.

(3) Guvernul va stabili, prin hotărâri, reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor, inclusiv reglementări privind modul de constituire, repartizare și utilizare a unui fond de stimulare a personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.

Articolul 29

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu cele neguvernamentale, elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și de sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

Capitolul VI Asociațiile de consumatori

modificat prin PCT 8. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 30

În sensul prezentei ordonanțe, asociațiile de consumatori sînt considerate organizații neguvernamentale, ca persoane juridice, conform legii, și care, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor, au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor, în general.

modificat prin PCT 9. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 31

Asociațiile de consumatori pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în consiliile consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sînt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

modificat prin PCT 10. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 32

Asociațiile de consumatori care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor, în general, sînt, de drept, parteneri sociali în consiliile consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:

modificat prin PCT 11. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

a) la nivel național, au cel puțin 3.000 de membri și filiale în cel puțin 10 județe;

b) la nivel județean și local, dacă au desfășurat o activitate în domeniul protecției consumatorilor pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Articolul 33

Asociațiile de consumatori care sînt constituite în scopul apărării intereselor numai ale membrilor lor pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sînt reprezentate, numai dacă au cel puțin 800 de membri.

modificat prin PCT 12. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 34

După constituire, asociațiile de consumatori vor solicita luarea lor în evidență de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

modificat prin PCT 13. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 35

Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor de consumatori.

modificat prin PCT 14. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 36

Asociațiile de consumatori sînt consultate de către serviciile și organismele administrației publice prevăzute la art. 35, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:
modificat prin PCT 15. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor;

b) formarea unei atitudini corecte a operatorilor economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;

c) prevenirea practicilor comerciale incorecte și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 37

Asociațiile de consumatori au următoarele drepturi și obligații:

modificat prin PCT 16. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;

b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;

c) de a informa autoritățile competente cu privire la prezența pe piață a unor produse neconforme sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, cu privire la clauze abuzive în contracte și practicile incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii;

modificat prin PCT 16. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

d) de a solicita operatorilor economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vîrsta a treia;

e) de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;

f) de a solicita și de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;

abrogat PCT 17. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate ale produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori;

h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;

i) de a solicita serviciilor sau organelor administrației publice, prevăzute la art. 35, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publica rezultatele;

j) de a iniția acțiuni proprii, în vederea identificării cazurilor în care operatorii economici nu respectă drepturile consumatorilor prevăzute de lege, precum și a cazurilor de neconformitate a produselor sau serviciilor, și de a sesiza, în cadrul unei proceduri de urgență, serviciile sau organele de specialitate ale administrației publice abilitate să acționeze în consecință.

abrogat PCT 17. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 38

Centrele de consultanță și informare ale consumatorilor pot fi organizate la nivel de birouri în structură organizatorică a asociațiilor de consumatori și desfășoară activități gratuite în folosul acestora, constând în informații, recomandări și consultanță privind problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

modificat prin PCT 18. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 39

(1) Sumele primite de la bugetul de stat, prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se utilizează pentru înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, respectiv pentru:

modificat prin PCT 19. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

a) salarizarea sau, după caz, remunerarea personalului utilizat în centrele de consultanță și informare a consumatorilor, care se va face în funcție de timpul efectiv lucrat, pînă la nivelul maxim al funcției echivalente utilizate în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

b) cheltuieli materiale efectuate pentru întreținerea sediului și a dotărilor aferente;

c) cheltuieli curente și cele ocazionate de tipărirea materialelor informative.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se utilizează în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, iar sumele rămase neutilizate la data încheierii exercițiului financiar se restituie la bugetul de stat.

Articolul 39¹

(1) Începînd cu anul 2008, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor cofinanțează Centrul European al Consumatorilor.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va prevedea anual, în bugetul său, sume destinate cofinanțării Centrului European al Consumatorilor.

(3) Controlul asupra activității desfășurate de Centrul European al Consumatorilor, pentru sumele acordate de la bugetul de stat, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

introdus prin PCT 20. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 40

(1) Sumele primite de la bugetele locale prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, ale consiliilor județene vor fi utilizate în condițiile stabilite prin convențiile încheiate de acestea cu asociațiile respective, conform legii.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se utilizează în condițiile Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, iar sumele rămase neutilizate se restituie bugetelor locale respective.

Articolul 41

Controlul asupra activităților desfășurate în centrele de consultanță și informare a consumatorilor din cadrul asociațiilor de consumatori, precum și a Centrului European al Consumatorilor, care au primit sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

modificat prin PCT 21. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 42

Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu au drept de control al operatorilor economici.

modificat prin PCT 22. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 43

Centrele de consultanță și informare a consumatorilor și Centrul European al Consumatorilor pot beneficia de asistență de specialitate din partea personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, împuternicit în acest scop.

modificat prin PCT 23. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Capitolul VII Consiliul consultativ

Articolul 44

La nivel central și local - județ, oraș, comună - se constituie câte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informațional și organizatoric necesar:

a) stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor;

b) corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

Articolul 45

Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din:

a) reprezentanți ai tuturor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv;

b) prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora;

c) reprezentanți ai asociațiilor de consumatori;

modificat prin PCT 24. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

d) reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Articolul 46

Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

Capitolul VIII Raporturile juridice dintre consumatorii prejudiciați și operatorii economici

Articolul 47

Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile de consumatori, înființate în condițiile prevăzute la art. 32 și 33, împotriva operatorilor economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sînt scutite de taxe de timbru.

modificat prin PCT 25. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 48

Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sînt implicate interesele consumatorilor.

Capitolul IX Sancțiuni

Articolul 49

Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Articolul 50

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvîrșite în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 5-a liniuță, lit. c) prima și a 2-a liniuță, cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 30.000 lei;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

b)încălcarea dispozițiilor art. 7 lit. a) a 4-a liniuță, lit. b) a 3-a și a 4-a liniuță, cu amendă contravențională de la 2.500 lei la 25.000 lei;

c)încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuță, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuță, art. 9, art. 10 lit. a)-f) , h) și i), art. 11 și art.14, cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

modificat prin PCT 26. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

d)încălcarea dispozițiilor art. 13 alin. (1), art. 17-25 și art. 26 alin. (1) și (2), cu amendă contravențională de la 1.000 lei la 10.000 lei;

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

e)încălcarea dispozițiilor art. 91, art. 92 și art. 93, cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 50.000 lei;

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

f)încălcarea dispozițiilor art. 94-911, cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 30.000 lei.

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(2)Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

Articolul 51

(1) Împiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(2)Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 50, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare vătămarea sănătății sau a integrității corporale a uneia sau mai multor persoane, se sancționează cu amendă contravențională de la 20.000 lei la 100.000 lei.

(3)Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 50, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice ale unuia sau mai multor consumatori, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(4)În cazul aplicării sancțiunii amenzii pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (2) se va dispune și închiderea definitivă a unității, putînd fi dispusă aceeași măsura pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (3).

(5)Contravenienții sînt obligați să suporte, potrivit prevederilor legale în vigoare, și cheltuielile efectuate de terți, persoane fizice sau juridice, în vederea vindecării persoanelor vătămăte în calitatea lor de consumatori.

(6) Săvârșirea repetată a uneia dintre contravențiunile prevăzute la art. 50 se sancționează cu amendă contravențională de la 1.000 lei la 10.000 lei.

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(7) Neducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției se sancționează cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei.

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 52

Valoarea amenzilor prevăzute la art. 50 și 51 se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 53

Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 50 alin. (1) lit. a)-d), agentul constatat fiind făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

Articolul 54

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50 și 51 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) În cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de instanța competență, la sesizarea organului din care face parte agentul constatat.

(3) Organele de poliție sînt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.

(4) Organele de control prevăzute la alin. (1) pot preleva produse în vederea testării acestora în laboratoare. Contravaloarea produselor prelevate și a cheltuielilor legate de testarea lor se suportă de către organul administrației publice, dacă în urma testării nu se constată neconformități față de cerințele de securitate și/sau de calitate prescrise ori declarate. În caz contrar, cheltuielile respective se suportă de către operatorul economic.

Articolul 55

Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor, agentul constatator poate dispune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:

a) sînt periculoase, falsificate sau contrafăcute;

b) au termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate expirat/expirată sau data-limită de consum/data durabilității minime depășită;
modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

c) sînt interzise consumului uman prin reglementări legale;

d) nu respectă condițiile de depozitare, păstrare și expunere la comercializare sau la care s-a schimbat starea termică inițială fără ca operatorul economic să fie autorizat în acest sens;

e) prezintă semne organoleptice de alterare, modificări ale aspectului, culorii, consistenței, gustului, mirosului;

f) prezintă semne de infestare cu paraziți - ouă, larve, forme adulte, vii sau moarte -, precum și resturi ori semne ale activității acestora, cu excepția celor pentru care sînt prevăzute limite prin acte normative;

g) prezintă urme de contact cu rozătoare;

h) prezintă miros și gust străine de natură produsului;

i) prezintă miros și gust sau pete de mucegai, cu excepția mucegaiurilor selecționate, admise de procesul tehnologic;

j) conțin corpuri străine, cu excepția produselor pentru care sînt stabilite limite prin acte normative;

k) nu prezintă documente de proveniență, conform prevederilor legale în vigoare.
introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

2. oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, pînă la remedierea deficiențelor, în cazul în care:

a) produsele nu sînt testate și/sau certificate conform normelor legale;

b) produsele nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;

c) produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18-22;

d) se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea sau interesele economice ale consumatorilor;
modificat prin PCT 27. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

3. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă această constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.

Articolul 56

(1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:

a) închiderea temporară a unității pe o durată de cel mult 6 luni;

b) închiderea temporară a unității pe o durată de la 6 luni la 12 luni;

c) închiderea definitivă a unității;

d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități.

(2) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

a) lipsă condițiilor igienico-sanitare pentru produsele și serviciile nealimentare;

b) folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare, comercializare sau prestare de servicii;
modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sînt de natură să modifice, în mod periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;

d) lipsă specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a procedurilor de lucru la producătorii și prestatorii de servicii;

e) lipsă certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice;

f) lipsă certificatelor de conformitate.

g) comercializarea alimentelor care nu respectă condițiile prescrise sau declarate, produse nepericuloase, dar care afectează interesele economice ale consumatorilor;

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

h) comercializarea alimentelor la care s-a modificat data-limită de consum/termenul de valabilitate/data durabilității minime.

introdus prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

(3) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

a) folosirea practicilor de comercializare abuzive sau săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control în decurs de 6 luni de la prima constatare;

b) refuzul operatorului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constată deficiențe grave;

c) lipsă licenței de fabricație a produselor alimentare pentru producători;
abrogat Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

d) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;

e) utilizarea în activitatea de servicii a unor piese sau componente neomologate.

(4) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

a) importul cu bună știință al produselor care nu respectă condițiile calitative prescrise sau declarate ori care sînt periculoase;

b) prestarea de servicii care pun în pericol viața, sănătatea sau siguranța consumatorilor;

c) punerea în vânzare a produselor despre care operatorii economici controlați au cunoștință că sînt falsificate sau contrafăcute ori care au parametri de securitate neconformi;

d) recondiționarea și/sau comercializarea de alimente pentru care agenții constatați au dispus oprirea definitivă de la comercializare și retragerea din consumul uman;
modificat prin Ordonanță de urgență 174 din 2008-11-19 emis de Guvernul României

e) în cazul în care operatorul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat că sînt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise ori declarate;

f) împiedicarea sub orice formă de către operatorul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;

g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;

h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. (7);

i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul art. 55.

(5)În consecință, sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. d) va avea același regim, odată cu sancțiunea aplicată menționată la alin. (1) lit. a), b) sau c), după caz.

(6)Sancțiunea prevăzută la alin. (1) lit. d) se aplică de către autoritățile publice competente care vor fi înștiințate în acest sens.

(7)Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) se suspendă numai cu acordul scris al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al oficiilor județene pentru protecția consumatorilor, după remedierea deficiențelor care au condus la aplicarea sancțiunii complementare.

Articolul 57

Sancțiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 55 și art. 56 alin. (1) lit. a)-c) se dispun, direct sau prin delegare, de către conducătorii autorităților publice prevăzute la art. 54, prin ordin sau decizie.

Articolul 58

Sancțiunile contravenționale complementare dispuse în condițiile art. 55 și 56 se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.

Articolul 59

Prevederilor art. 51, 55 și 56 nu le sînt aplicabile dispozițiile art. 32 alin. (3) teza întîi din Ordonanță Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 60

(1)În cazul în care contravenientul nu a achitat amendă în termen de 30 de zile de la rămîinerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, instituția din care face parte agentul constatator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvîrșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținîndu-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

modificat prin PCT 28. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

(2)La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(3)În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (2), instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

(4)Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămînerii definitive a hotărîrii.

Articolul 61

(1)Produsele periculoase, falsificate sau contrafăcute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constatator, și se distrug sau se valorifică, după caz, conform prevederilor legale.

(2)Veniturile încasate ilicit de către operatorii economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 4-a liniuță, art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuță și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuță, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

Articolul 62

Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Articolul 63

Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță nu înlătură răspunderea disciplinară a făptuitorilor.

Articolul 64

Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Codului civil.

Articolul 65

Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică:

a)pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia;

b)pagubelor rezultate din accidente nucleare.

Capitolul X Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 66

Guvernul va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind:

- a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii;
- b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe;
- c) măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 54;
- d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor;
- e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor;
- f) condițiile în care asociațiile de consumatori, constituite potrivit art. 33, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare;
modificat prin PCT 29. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României
- g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor;
- h) măsurile suplimentare pentru protecția unor categorii de consumatori, cum ar fi: copii, vârstnici, persoane cu handicap, segmente de populație aflate în situația de risc financiar ridicat, precum și alte categorii de consumatori expuși în mod deosebit riscului.
abrogat PCT 30. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 67

Începînd cu anul 2001, numărul centrelor de consultanță și informare a consumatorilor pentru care se acordă sume de la bugetul de stat va fi stabilit prin hotărîre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul respectiv, cu încadrarea în sumele aprobate cu această destinație.

Articolul 68

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor aprobă sau modifică criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor de consumatori care înființează sau în cadrul cărora funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și modelul de convenție prevăzut la art. 40 alin. (1).

modificat prin PCT 31. ART XI TTL II Lege 363 din 2007-12-21 emis de Parlamentul României

Articolul 69

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea nr. 4/1989 privind asigurarea și controlul calității produselor și serviciilor, Hotărîrea Guvernului nr. 335/1990 privind unele măsuri din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor,

precum și din cel al metrologiei, Hotărîrea Guvernului nr. 545/1991 privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

NOTĂ

Reproducem mai jos prevederile art. II alin. 2 din Ordonanță Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor și prevederile art. II din Legea nr. 37/2002 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, care nu sînt încorporate în prezenta formă republicată:

– Art. II alin. 2 din Ordonanță Guvernului nr. 58/2000:

Dispozițiile actelor normative emise în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor se modifică și se aplică în mod corespunzător.

– Art. II din Legea nr. 37/2002:

La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanță Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produse defectuoase și Ordonanță Guvernului nr. 88/2000 privind finanțarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor se abrogă.